בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות קיא

מסורת הש"ס

תיתיב גביה ממה נפשך · פירש בקונטרס ולא קשיא מתני' הכא על הקטנה ואחר כך בא על החרשת פסל את הקטנה ואמאי לא אמר תיתיב גביה הקטנה ממה נפשך אי קטייה היא קטייה ואי לא נכריה בעלמא היא ותירץ דגזרינן דלמא בעיל חרשת בריישא כדלקמן בברייתא' וקשה דקתני בברייתא ואם בא על החרשת נותן לה גט והותרה ואמאי לא גזרינן בא על החרשת אמאי תמתין עד שתגדיל ותחלוץ תיתיב גביה אי קנויה היא הא קנויה היא אי לאו קנויה היא נוכריתא בעלמא היא אם כן חרשת במה תיפוק אמר רב ששת הבי נמי מיסתברא כדקא מתרץ רב חסדא אליבא דרב (ו) דתניא שני אחין נשואין שתי אחיות יתומות קטנה וחרשת מת בעלה של קטנה חרשת יוצאה בגט וקטנה תמתין עד שתגדיל ותחלוץ מת בעלה של חרשת קטנה יוצאה בגט ואסורה לעולם ואם בא על החרשת נותן לה גט והותרה אי אמרת בשלמא חרשת קנויה ומשויירת קטנה קנויה ואינה קנויה משום הכי דכי בא על החרשת נותן לה גט והותרה דאמרת ממה נפשך אי קטנה קנויה היא הא נפקא משום אחות אשה אי לאו קנויה שפיר מיבם אלא אי אמרת חרשת קנויה ואינה קנויה קטנה קנויה ומשויירת כי בא על חרשת אמאי נותן גט והותרה הויא ליה ביאה פסולה ובביאה פסולה לא פטרה הא מני *רבי נחמיה היא דאמר ביאה פסולה פוטרת מחליצה אי רבי נחמיה אימא סיפא מי שהיה נשוי שתי יתומות קטנה וחרשת ומת בא יבם על הקטנה וחזר ובא על החרשת או שבא אחיו על החרשת נאסרו שתיהן עליו כיצד תקנתן חרשת יוצאת בגט וקטנה תמתין עד שתגדיל ותחלוץ אי אמרת בשלמא חרשת קנויה ומשויירת קטנה קנויה ואינה קנויה ורבנן היא משום הכי תמתין עד שתגדיל ותחלוץ דדלמא קדים ובעיל חרשת ברישא והויא ליה ביאה דקטנה ביאה פסולה אלא אי אמרת רבי נחמיה הא אמר ביאה פסולה פטרה אלא שמע מינה רבנן היא ש"מ אמר רב אשי מרישא נמי שמע מינה דרבנן היא דקתני אם בא על החרשת נותן לה גט והותרה ולא קתני אם בא על הקטנה נותן לה גט והותרה אי משום הא לא איריא חרשת דלית לה תקנתא דהיתירא קתני תקנתא דאיסורא קטנה דאית לה תקנתא דהיתירא לא תני תקנתא דאיסורא: **מתני'** מי שהיה נשוי לשתי יתומו' קטנות ומת ובא יבם על הראשונה וחזר ובא על השניה או שבא אחיו על השניה לא

תיתיב גביה ממה נפשך אי קנויה היא הא קנויה היא ואי לאו קנויה היא הא נכרית בעלמא היא וכי תימא קטנה אמאי תמתין עד שתגדיל ותחלוץ תיתיב גביה אי קנויה היא הא קנויה היא אי לאו קנויה היא נוכריתא בעלמא היא אם כן חרשת במה תיפוק אמר רב ששת הבי נמי מיסתברא כדקא מתרץ רב חסדא אליבא דרב (ו) דתניא שני אחין נשואין שתי אחיות יתומות קטנה וחרשת מת בעלה של קטנה חרשת יוצאה בגט וקטנה תמתין עד שתגדיל ותחלוץ מת בעלה של חרשת קטנה יוצאה בגט ואסורה לעולם ואם בא על החרשת נותן לה גט והותרה אי אמרת בשלמא חרשת קנויה ומשויירת קטנה קנויה ואינה קנויה משום הכי דכי בא על החרשת נותן לה גט והותרה דאמרת ממה נפשך אי קטנה קנויה

תוספות חד מקצאי

מסקנא דשמעתא' חרשת קנויה ומשויירת קטנה קנויה ואינה קנויה והא דתנן חרשת וקטנה בא יבם על הקטנה וחזר ובא על החרשת או שבא אחיו על החרשת פוסל את הקטנה בדין היא דלא פסל הקטנה מס"ג אי קטנה קנויה היא אין ביאת האח ביאה כלום ואי לאו קנויה היא נכרית בעלמא קא נסיב · אלא להכי פסל את הקטנה שהיא ראשונה דלמא קדים ובעל חרשת ברישא : תניא ב' אחים נשואים ב' אחיות קטנה וחרשת מת בעלה דקטנה חרשת יוצא' בגט וקטנה תמתין עד שתגדיל ותחלוץ מת בעלה של חרשת יוצאה בגט והרשת אסורה לעולם ואם בא על חרשת נותן לה גט והותרה אלמא חרשת קנויה ומשויירת וקטנה קנויה ואינה קנויה ו) וה"ל ביאת קטנה בביאה פסולה ולא (פטרה) [פטרה] :

ו) גרסה דע"ל דאי אמרת חרשת קנויה ואינה קנויה וכו' הו"ל ביאה דחרשת ביאה פסולה ולא פטרה :

הגהות הב"ח

(ו) גמ' רב חסדא אליבא דרב חרשת כו' דתניא שני וכו' שתי אחיות (יתומות) תוס"מ וכ"כ פ"ל אין זה : (כ) רש"י ד"ה הא קנויה וכו' זיקא אלמנה פס"ד :

מי שהיה נשוי לשתי יתומו' קטנות ומת ובא יבם על הקטנה וחזר ובא על החרשת פוסל את הקטנה גב' אמר רב אשי מרישא נמי שמע מינה דרבנן היא דקתני אם בא על החרשת נותן לה גט והותרה ולא קתני אם בא על הקטנה נותן לה גט והותרה אי משום הא לא איריא חרשת דלית לה תקנתא דהיתירא קתני תקנתא דאיסורא קטנה דאית לה תקנתא דהיתירא לא תני תקנתא דאיסורא: **מתני'** מי שהיה נשוי לשתי יתומו' קטנות ומת ובא יבם על הראשונה וחזר ובא על השניה אם בא על הקטנה פסל את הקטנה ואם בא על החרשת פסל את החרשת אמר רב חסדא אליבא דרבי נחמיה הא דאמרת ביאה פסולה פוטרת מחליצה אי רבי נחמיה אימא סיפא מי שהיה נשוי שתי יתומות קטנה וחרשת ומת בא יבם על הקטנה וחזר ובא על החרשת או שבא אחיו על החרשת נאסרו שתיהן עליו כיצד תקנתן חרשת יוצאת בגט וקטנה תמתין עד שתגדיל ותחלוץ אי אמרת בשלמא חרשת קנויה ומשויירת קטנה קנויה ואינה קנויה ורבנן היא משום הכי תמתין עד שתגדיל ותחלוץ דדלמא קדים ובעיל חרשת ברישא והויא ליה ביאה דקטנה ביאה פסולה אלא אי אמרת רבי נחמיה הא אמר ביאה פסולה פטרה אלא שמע מינה רבנן היא ש"מ